17/01/2019

“Ο Σαράντος Καργάκος υπήρξε ο σύγχρονος διδάσκαλος του Γένους”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Χθές, Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2019, στον Ι.Ν. Αγ. Αντωνίου (έναντι Β΄Κοιμητηρίου Αθηνών), τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία του ιστορικού και συγγραφέα, Μανιάτη στην καταγωγή, αοιδίμου Σαράντου Καργάκου.

Στην ακολουθία χοροστάστησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, συγχοροστατούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ’ και ο Σεβ. Μητροπολίτης Τολιάρας και Νοτίου Μαγαδασκάρης κ. Πρόδρομος, παρουσία πολιτικών και πολιτειακών αρχών από την Λακωνία και την υπόλοιπη χώρα, ακαδημαϊκοί και πλήθος κόσμου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ’, εκφώνησε επικήδειο λόγο, ως εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Ακολουθεί ο επικήδειος του Σεβασμιωτάτου:

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΑΡΑΝΤΟ ΚΑΡΓΑΚΟ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης

κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, εὑρισκομένου σήμερον εἰς τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κυροῦ Παύλου, μεταφέρω τάς θερμοτάτας συλλυπητηρίους αὐτοῦ εὐχάς πρός τήν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος, ἀγαπητοῦ Σαράντου Καργάκου.

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιε καί ἀγαπητή πενθοῦσα σύναξις, ἡ Ἀποκάλυψις, τό τελευταῖο βιβλίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς μᾶς λέγει: «Μακάριοι οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τά δέ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν»(Ἀποκ. 14,13). Καί ἀπό τήν ἄλλη, ὁ τραγικός ποιητής τῆς ἀρχαιότηρος ὁ Εὐριπίδης θά μᾶς πεῖ : « Ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίης ἔσχεν μάθησιν».

Καί οἱ δύο αὐτοί στίχοι ἰσχύουν ἐπακριβώς διά τόν προκείμενον νεκρόν.

Ὁ Σαράντος Καργάκος, τῷ ὄντι, ὑπήρξε ἕνας πιστός χριστιανός, τέκνον τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας τήν ὁποία ὑπερβαλλόντως ἠγάπα καί ἔζη ἐν προσευχῇ καί ταπεινώσει, συμφώνως ταῖς ἐντολαῖς τῆς Θείας Διδασκαλίας. Γνωρίζω τήν ἐξομολόγησιν του καί τήν μετά ἱεροῦ πόθου προσέλευσίν του εἰς τήν Θείαν Μετάληψιν· Ἰσχύει, ἐν προκειμένῳ, διά τόν Σαράντον, τό τοῦ Ἀπ. Παύλου «ἐάν τε ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τοῦ Κυρίου ἐσμέν»(Ρωμ. 14,8).

Ἀλλά καί ὀλβιος, εὐτυχής διά τήν βαθυτάτη ἱστορική του γνώση. Φιλίστωρ, φιλομαθής, λόγιος, ἱστορικός, γεννάδας, πεπαιδευμένος, εὐπατρίδης. Ἡ ἀγάπη του διά τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν τόν καθιερώνουν, δέν θά εἶναι ὑπερβολή νά εἴπω, ὡς ἰσάξιον μέ τήν γενιά ἐκείνη τῶν διδασκάλων τοῦ Γένους. Διδάσκαλος τοῦ Γένους τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ 20ου καί τῶν δύο πρώτων τοῦ 21ου αἰῶνος.

Ἡ εὐρυμάθειά του είχε ὡς κέντρον τήν συγγραφή καί τήν διδασκαλία. Αὐτά ἦταν τά ἰδανικά καί ὁράματά του.

Ἡ τρίτομη «Ἱστορία των Ἀρχαίων Ἀθηνῶν», ἡ «Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης», ἡ «Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας», «Οἱ μεγάλες μορφές καί μεγάλες στιγμές τοῦ ΄21», ἡ «Μικρασιατική Ἐκστρατεία» εἶναι μερικοί μόνον τίτλοι ἀπό τόν θησαυρό τῶν ἔργων του.

Ὑψίστη τιμή γιά τά ἑλληνικά γράμματα.

Ἔφυγε ὁ Σαράντος Καργάκος πιστός, ἕτοιμος, καρτερικός στήν ἀσθένειά του , προσηλωμένος εἰς τά ἱερά καί ὅσια τῆς ἑλληνορθόδοξίας, ἔφυγε μέ τήν πέννα στό χέρι, ἱστορικός ὢν, γράφων ἱστορίαν, αὐτός οὗτος, μέ τόν ἐπί γῆς βίον του.

Θά κατακλείσω τόν ἐπικήδειον τοῦτον λόγον μέ μία μαρτυρία ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μου. Ὅταν τόν παρελθόντα Ἰούνιον τοῦ ἀπέστειλα μίαν ἐπιστολήν μέ τήν παράκλησιν ὅπως ἀναλάβει τήν τιμητικήν ἐπί ἐθελοντικῆς βάσεως θέσιν τοῦ ἱστορικοῦ συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης, μοί ἔδωκεν εὐθύς ἀμέσως τήν γραπτήν ἀπάντησιν, τήν ὁποία καί διαφυλάττω εἰς τό γραφείον μου: «Δέν ἔχω τίποτε ἄλλο νά Σᾶς πῶ, παρά νά ἐκφράσω τήν βαθειά συγκίνηση πού μοῦ προκάλεσε ἡ τιμητική ἐπιστολή σας. Δέν ἀρκεῖ οὔτε ἡ εὐγενέστερη ἑλληνική λέξη «εὐχαριστῶ» γιά νά ἀνταποδώσω κατ' ἐλάχιστον τήν εὐγνωμοσύνην μου, γιά τήν προσγενομένη στό πρόσωπό μου τιμή. Παρότι ἀπεύφευγα στή ζωή μου τούς τίτλους, αὐτόν πού μοῦ ἀπονέμετε τόν δέχομαι εὐχαρίστως, γιατί ἀφορά στήν ἀγαπημένη πατρίδα μου. Μακάρι νά μπορέσω νά ἀνταποκριθῶ σέ ὅ,τι μοῦ ζητήσετε».

Ἐπιθήσομεν, λοιπόν, τήν ὀφειλομένην τοῖς ἀλγοῦσι παράκλησιν καί παραμυθίαν. Ἡ τοῦ σώματος, Σαράντου Καργάκου, ἐκδημία, ἐνδημία πρός Κύριον εἶναι φάσκοντες.

Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἀναπαύσαι τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων μετά τῶν ἁγίων .

Αἰωνία του ἡ μνήμη